

er om, komme til at træde ind i det Numer, som de nye Lønningslove anvise dem. Det er altsaa deels noget aldeles Midlertidigt, og, hvad der er væsentligere endnu, Forskjellen mellem de Forslag, hvorom det her dreier sig, er saadanne Ubetydeligheder, angaaer saa ringe og ubetydelige Beløb for Statskassen, at det ikke forekommer mig, at vi behøve at lade Sagen sætte os saa stærkt i Bevægelse. Jeg vil tilstaae, at der er en Grund, som er kommen frem idag, der ikke hidtil har været fremført for mig, som vistnok maa erkendes at have en ikke ringe Betydning. Det er en af dem, som den høitærede Finantsminister har anført, nemlig, at — ikke Rigsraadet, men — Rigsdagen ifjor i den militaire Lønningslov har vedtaget, at, naar en Mand har haft midlertidig Lønningsforbedring efter Loven af 11te Mai 1866, saa skal han beholde saa stort et Tillæg til sin nye Gage, som der er nødvendig for at naae op til det samme Beløb, som han hidtil havde ved Hjælp af hiin Forbedring. Det forekommer mig, at dette er en Betragtning, som har en ikke ubetydelig Vægt. — Vi have selv ifjor tilstaaet en Deel Embedsmænd, som vare i samme Stilling som de, hvorom der nu er Spørgsmaal, et vist Tillæg, fordi vi da erkjendte det for at være retfærdigt og stemmende med Forholdene, og det forekommer mig, at vi saa ikke kunne vise den Indvending fra os, som den høitærede Finantsminister gjorde, at vi ikke bør behandle to Classer af Embedsmænd, som staae under aldeles de samme Forhold — for dem, som det her gjælder om, ere Forholdene aldeles de samme — paa forskjellig Maade. Man kan ganske vist hertil svare, at det jo ikke er nødvendigt altid at gjøre accurat det Samme, og at den hele Forskjel derhos kun er ringe, samt at — dette ligger jo væsentligst til Grund for Udvalgets Forslag —, at vi have fundet, at vi paa den foreslaaede Maade vilde træffe et billigt Arrangement, hvorved de Foll, som Talen her er om, vilde blive stillede nogenlunde som tidligere. Jeg tilstaaer, at jeg for mit Bedkommende, hvilket Forslag af de her foresliggende der saa end vedtages, ikke kan erkjende noget af dem for at være enten ubilligt eller

uretfærdigt; de Forskjelligheder, der komme frem, ere ikke saa store, at noget af Forslagene kan stemples saaledes. Men jeg siger, at det saavel af Hensyn til de Grunde, som jeg har tilladt mig at gjentage efter den høitærede Finantsminister, som af Hensyn til den Vægt, som Regjeringen gjennem sit Organ synes at lægge paa denne Sag, forekommer mig at ville være meest stemmende med, hvad Folkethinget før har gjort, ikke at strides om en Ting, som fra Folkethingets Standpunkt i og for sig maa erkendes at angaae en Bagatel, men som Regjeringen fra sit Standpunkt ikke mener at kunne betragte saaledes. Jeg skal endnu kun tilføie, at vi ikke have haft Finantsministerens Forslag under Behandling i Udvalget, og jeg kan derfor her kun tale paa egne Vegne, men jeg for mit Bedkommende vil stemme for Finantsministerens Forslag, fordi jeg er overbevist om, at det dog er det, som vi tilsidst maae komme til, efter den Stilling, som den høitærede Finantsminister har indtaget, og fordi der ikke er Noget deri, som jeg kan finde principielt urigtigt.

Da ikke Flere forlangte Ordet, vare Forhandlingerne over dette Afslut tilendebragte.

Formanden: Forinden vi begynde paa Afstemningen, maa jeg gjentage, hvad jeg ved Forhandlingens Begyndelse gjorde opmærksom paa, at, naar der i det under Nr. 13 b. subsidiairt stillede Forslag er anført, at det der foreslaaede Stykke skulde indsættes istedet for første Stykke af § 9, er dette en Feiltagelse, idet dette Stykke under Nr. 13 b. derimod er foreslaaet at skulle indsættes ved Slutningen af § 9, og som en Følge af denne Forandring er den ved Forslaget under Nr. 14 gjorte Tilføining om, at det kun er stillet, dersom Forslaget under Nr. 13 b. ikke vedtages, at betragte som ikke anført i Endringsforslagslisten.

Man gif derpaa til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 11 til Lovforslagets § 12 af Udvalgets Mindretal (Winther). (Vet. Nr. 9);